

М.Я.Комарницький, Р.Є.Кокорузъ

ЛОКАЛЬНІ КІЛЬЦЯ
В ЕЛЕМЕНТАРНОМУ ТОПОСІ, ВИЗНАЧЕНІ
ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТУІЦІОНІСТСЬКОГО РАДИКАЛА
ДЖЕКОБСОНА

Нехай $A_{пл}$ — теорія нетривіальних комутативних кілець [1] в елементарному топосі \mathcal{E} . У ряді праць розглянуті деякі додаткові аксіоми, накладаючи які на моделі теорії $A_{пл}$, можна довести, що кільце є полем, локальним кільцем або має іншу властивість. Відомо, що кожна формула логіки першого порядку, яка є вивідною в інтуїціоністському численні предикатів, істинна на будь-якій моделі в елементарному топосі [1]. Ми будемо користуватись інтуїціоністською системою, викладеною в праці [5].

К.Малвей [4] досліджував три види аксіом поля:

$$\begin{aligned} F.1 & (a=0) \vee (a \in \mathcal{U}), \\ F.2 & \neg(a=0) \Rightarrow (a \in \mathcal{U}), \\ F.3 & \neg(a \in \mathcal{U}) \Rightarrow (a=0), \end{aligned}$$

де $\mathcal{U} \xrightarrow{u} A$ — підоб'єкт одиниць кільця A , і довів, що вони інтуїціоністськи нееквівалентні. П.Т.Джонстоун [3] в свою чергу розглядав інші типи аксіом, які дали змогу вивчати інші види кілець. Зокрема, він видокремив чотири види аксіоми локального кільця:

$$\begin{aligned} L.0 & (a \in \mathcal{U}) \vee (b \in \mathcal{U}) \vee \neg(a+b \in \mathcal{U}), \\ L.1 & (a+b \in \mathcal{U}) \Rightarrow ((a \in \mathcal{U}) \vee (b \in \mathcal{U})), \\ L.3 & ((a+b \in \mathcal{U}) \wedge \neg(a \in \mathcal{U})) \Rightarrow (b \in \mathcal{U}), \\ L.4 & (\neg(a \in \mathcal{U}) \wedge \neg(b \in \mathcal{U})) \Rightarrow \neg(a+b \in \mathcal{U}). \end{aligned}$$

У цій же праці проаналізовані можливі імплікації між аксіомами поля і локального кільця.

У даній статті аналізується поняття радикала Джекобсона комутативного кільця в топосі, яке використовується для дослідження локальних кілець, а також вводиться поняття півпростоти за Джекобсоном і досліджується його вплив на схему аксіом Джонстоуна.

Розглянемо формулу $\mathcal{J}(a) = (\forall b)((1-ab) \in \mathcal{U})$. Підоб'єкт $\mathcal{J} \xrightarrow{j} A$ кільця A в елементарному топосі \mathcal{E} , який є інтерпретацією цієї формули, називатимемо радикалом Джекоб-

сона кільця A . Надалі, для скорочення формули використовуватимемо запис $(a \in \mathcal{T})$.

Твердження 1. Радикал Джекобсона $\mathcal{T} \xrightarrow{J} A$ кільця A є ідеалом у цьому кільці.

Доведення. Оскільки підоб'єкт $\mathcal{T} \xrightarrow{J} A$ є інтерпретацією формули $\mathcal{T}(a)$, то для доведення твердження потрібно перевірити зивідність в інтуїціоністській логіці формул:

$$1/ (\mathcal{T}(a) \wedge \mathcal{T}(b)) \Rightarrow \mathcal{T}(a+b);$$

$$2/ \mathcal{T}(a) \Rightarrow \mathcal{T}(-a);$$

$$3/ \mathcal{T}(a) \Rightarrow (\forall a') \mathcal{T}(aa').$$

Запишемо формулу $(a \in \mathcal{T})$ у вигляді

$$\mathcal{T}(a) = (\forall a') (\exists a'') ((1 - aa') a'' = 1).$$

Тоді $\text{Ann}, (1 - aa') a'' = 1, (1 - ba') a''' = 1 \vdash \text{Ann},$

$$((1 - aa') a'' = 1) \wedge ((1 - ba') a''' = 1) \wedge$$

$$\wedge ((1 + ab a'^2) a'''' = 1) \vdash$$

$$\vdash \text{Ann}, (1 - (a+b) a' a'''' (1 + ab a'^2) a'' a''' = 1 \vdash$$

$$\vdash \text{Ann}, (\exists a'') ((1 - (a+b) a') a'' = 1).$$

Свідси $\text{Ann}, ((\exists a'') ((1 - aa') a'' = 1)) \wedge$

$$\wedge ((\exists a'') ((1 - ba') a'' = 1)) \vdash (\exists a'') ((1 - (a+b) a') a'' = 1).$$

Використовуючи теорему дедукції та правило введення квантора загальності, остаточно отримуємо

$$\text{Ann}, \vdash ((a \in \mathcal{T}) \wedge (b \in \mathcal{T})) \Rightarrow (a+b \in \mathcal{T}).$$

Аналогічно доводиться решта аксіом ідеала.

Лема 2. Для довільного кільця A в елементарному топосі справедливі такі твердження:

$$1/ (a \in \mathcal{U}) \Rightarrow \neg (a \in \mathcal{T}),$$

$$2/ (a \in \mathcal{T}) \Rightarrow \neg (a \in \mathcal{U}).$$

Доведення. $\text{Ann}, (a \in \mathcal{U}), (a \in \mathcal{T}) \vdash$

$$\vdash (\exists a') (aa' = 1), (\forall a') (\exists a'') ((1 - aa') a'' = 1) \vdash (0 = 1).$$

З іншого боку, $\text{Ann} \vdash \neg (0 = 1)$.

Тому $\text{Ann}, (a \in \mathcal{U}) \vdash \neg (a \in \mathcal{T})$ і $\text{Ann}, (a \in \mathcal{T}) \vdash \neg (a \in \mathcal{U})$.

Остаточно, за теоремою дедукції, маємо

$$\text{Ann} \vdash ((a \in \mathcal{T}) \Rightarrow \neg (a \in \mathcal{U})) \wedge ((a \in \mathcal{U}) \Rightarrow \neg (a \in \mathcal{T})).$$

З допомогою ідеала $\mathcal{T} \xrightarrow{J} A$ можна записати такі аксіоми:

$$\mathcal{T}L.0 (a \in \mathcal{U}) \vee (b \in \mathcal{U}) \vee ((a+b) \in \mathcal{T}),$$

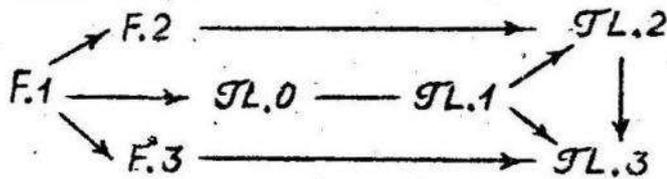
$$\mathcal{T}L.1 (a \in \mathcal{U}) \vee (a \in \mathcal{T}),$$

$$\mathcal{T}L.2 \neg (a \in \mathcal{T}) \Rightarrow (a \in \mathcal{U}),$$

$$\mathcal{T}L.3 \neg (a \in \mathcal{U}) \Rightarrow (a \in \mathcal{T}).$$

Кільце, яке задовольняє одну з цих аксіом, називатимемо локальним кільцем в сенсі Джекобсона.

Твердження 3. Справедлива така діаграма імплікацій:

Доведення. Доведення імплікацій $F.1 \Rightarrow F.2$ і $F.1 \Rightarrow F.3$ можна знайти, наприклад у праці [3, лема 2.1]. Імплікації $F.2 \Rightarrow \mathcal{J}L.2$ і $F.3 \Rightarrow \mathcal{J}L.3$ справедливі, оскільки у випадку $\mathcal{J} = 0$ аксіоми $\mathcal{J}L.2$ і $\mathcal{J}L.3$ виконуються на полях типу $F.2$ і $F.3$ відповідно. Оскільки поле, що задовольняє аксіому $F.1$ \mathcal{U} - розв'язне, то

$$\begin{aligned}
 & \text{App}, (a=0) \vee (a \in \mathcal{U}), (b=0) \vee (b \in \mathcal{U}) \vdash \\
 & \vdash (a \in \mathcal{U}) \vee (b \in \mathcal{U}) \vee (a+b=0), \text{ але } \text{App} \vdash (a+b=0) \Rightarrow (a+b \in \mathcal{J}),
 \end{aligned}$$

і тому отримуємо, що $F.1 \Rightarrow \mathcal{J}L.0$.

Імплікація $\mathcal{J}L.0 \Rightarrow \mathcal{J}L.1$ очевидна. Достатньо в аксіомі $\mathcal{J}L.0$ виконати заміну терма b термом 0 .

Далі, $\text{App}, (a \in \mathcal{U}), \neg(a \in \mathcal{J}) \vdash (a \in \mathcal{U})$ і за теоремою дедукції $\text{App}, (a \in \mathcal{U}) \vdash \neg(a \in \mathcal{J}) \Rightarrow (a \in \mathcal{U})$.

Аналогічно $\text{App}, (a \in \mathcal{J}) \vdash \neg(a \in \mathcal{J}) \Rightarrow (a \in \mathcal{U})$, тому $\text{App}, (a \in \mathcal{U}) \vee (a \in \mathcal{J}) \vdash \neg(a \in \mathcal{J}) \Rightarrow (a \in \mathcal{U})$. Отже, використовуючи теорему дедукції, доходимо висновку, що $\mathcal{J}L.1 \Rightarrow \mathcal{J}L.2$.

Справедливість імплікації $\mathcal{J}L.2 \Rightarrow \mathcal{J}L.3$ визначимо пізніше.

Означення 4. Кільце A в елементарному топосі \mathcal{E} називається строго /слабо/ локальним у сенсі Джекобсона, якщо воно задовольняє аксіому $\mathcal{J}L.0$ /аксіому $\mathcal{J}L.3$ /, і геометричним локальним кільцем у сенсі Джекобсона, якщо воно задовольняє аксіому $\mathcal{J}L.1$.

Теорема 4. Якщо кільце A є строго /слабо, геометричним/ локальним кільцем у сенсі Джекобсона, то воно є строго /слабо, геометричним/ локальним кільцем у сенсі Джонстона /з приводу термінології див. працю [3]//.

Доведення. $\mathcal{J}L.0 \Rightarrow L.0$. Цю імплікацію отримуємо, користуючись лемою 2. Дійсно, з леми випливає, що

$$\begin{aligned}
 & (a+b \in \mathcal{J}) \vdash \neg(a+b \in \mathcal{U}) \vdash \\
 & \vdash (a+b \in \mathcal{U}) \vee (a \in \mathcal{U}) \vee (b \in \mathcal{U})
 \end{aligned}$$

і, оскільки $(a \in U) \vee (b \in U) \vdash (a \in U) \vee (b \in U) \vee \neg(a+b \in U)$.

то, остаточно маємо

$(a \in U) \vee (b \in U) \vee (a+b \in \mathcal{F}) \vdash (a \in U) \vee (b \in U) \vee \neg(a+b \in \mathcal{F})$

і за теоремою дедукції отримуємо потрібне.

$\mathcal{L}.1 \Rightarrow L.1$. Зауважимо, що аксіома $L.1$ еквівалентна аксіомі $(a \in U) \vee ((1-a) \in U)$.

Оскільки $(a \in \mathcal{F}) = (\forall a')((1-aa') \in U) \vdash ((1-a) \in U)$, то $\text{App}, (a \in U) \vee (a \in \mathcal{F}) \vdash (a \in U) \vee ((1-a) \in U)$

і $\text{App} \vdash ((a \in U) \vee (a \in \mathcal{F})) \Rightarrow ((a \in U) \vee ((1-a) \in U))$.

$\mathcal{L}.3 \Rightarrow L.3$. $\text{App}, \neg(a \in U) \wedge \neg(b \in U), \mathcal{L}.3 \vdash \neg \text{App}, \neg(a \in U), \neg(b \in U), \mathcal{L}.3 \vdash \text{App}, (a \in \mathcal{F}), (b \in \mathcal{F}) \vdash \neg \text{App}, (a \in \mathcal{F}) \wedge (b \in \mathcal{F})$.

Застосовуючи аксіому 1/ ідеала і лему 2, отримуємо $\text{App}, \mathcal{L}.3, \neg(a \in U) \wedge \neg(b \in U) \vdash \neg((a+b) \in U)$; а, отже, $\text{App}, \mathcal{L}.3 \vdash L.3$.

Теорема 5. Справедливі такі імплікації:

1/ $\mathcal{L}.2 \Rightarrow L.2$;

2/ $L.2 \Rightarrow \mathcal{L}.3$.

Доведення. 1. $\text{App}, ((a+b) \in U) \wedge \neg(a \in U), (b \in \mathcal{F}) \vdash \neg \text{App}, ((\exists a')(a+b)a'=1) \wedge \neg((\exists a')(aa'=1)), ((\exists a''') (1-ba'')a'''=1) \vdash \text{App}, ((\exists a')(a+b)a'=1) \wedge \neg((\exists a')(aa'=1)) \wedge ((\exists a''') (aa'a'''=1)) \vdash \neg((\exists a')(aa'=1)) \wedge ((\exists a')(aa'=1)) \vdash \text{fals}$.

Тому $\text{App}, (a+b \in U) \wedge \neg(a \in U) \vdash (b \in \mathcal{F})$.

Застосовуючи аксіому $\mathcal{L}.2$, отримуємо

$\text{App}, (a+b \in U) \wedge \neg(a \in U) \vdash (b \in U)$,

і за теоремою дедукції

$\text{App}, \mathcal{L}.2 \vdash (((a+b) \in U) \wedge \neg(a \in U)) \Rightarrow (b \in U)$.

2. Оскільки $\neg(a \in U) \vdash \neg(aa' \in U)$, то

$\text{App}, \neg(a \in U), (\forall a)(aa'+(1-aa')=1 \in U) \vdash \neg(\forall a')((1-aa') \in U) \vdash (a \in \mathcal{F})$.

Отже, $\text{App}, L.2 \vdash \neg(a \in U) \Rightarrow (a \in \mathcal{F})$.

Як наслідок цієї теореми отримуємо імплікацію $\mathcal{PL}.2 \Rightarrow \mathcal{PL}.3$, — цим самим завершуючи доведення твердження 3.

Зауважимо, що $\mathcal{PL}.3$ разом з \mathcal{U} -розв'язністю дає аксіому $\mathcal{PL}.0$ і в цьому випадку всі аксіоми $L.0 - L.3$ і $\mathcal{PL}.0 - \mathcal{PL}.3$ еквівалентні.

Оскільки $\mathcal{T} \xrightarrow{1} A$ ідеал в кільці A , то ми можемо розглядати фактор-кільце $\bar{A} = A/\mathcal{T}$. Зауважимо, що оскільки природний гомоморфізм $\pi: A \rightarrow \bar{A}$ кільця в елементарному топосі \mathcal{E} є епіморфізмом, то справедлива формула

$$(\forall \bar{a})(\exists a)(\pi(a) = \bar{a}).$$

Означення 6. Кільце A в елементарному топосі \mathcal{E} називається напівпростим у сенсі Джексона, якщо на ньому істинна аксіома

$$ST.1 \quad (a \in \mathcal{T}) \Rightarrow (a = 0),$$

і слабо напівпростим у сенсі Джексона, якщо

$$ST.2 \quad \neg(a = 0) \Rightarrow \neg(a \in \mathcal{T}).$$

Зрозуміло, що $ST.1 \Rightarrow ST.2$. Зворотня імплікація неправильна, як бачимо на прикладі топоса Серпінського.

Теорема 7. Для довільного кільця A справедливі наступні твердження:

1. Кільцевий фактор/об'єкт A/\mathcal{T} — напівпростий у сенсі Джексона.

2. Якщо A задовольняє аксіому $\mathcal{PL}.2$, то A/\mathcal{T} задовольняє аксіому $F.2$.

3. Якщо A задовольняє аксіому $\mathcal{PL}.3$, то A/\mathcal{T} задовольняє аксіому $F.3$.

Доведення. 1. Нехай $\pi: A \rightarrow A/\mathcal{T}$ — природний гомоморфізм. Тоді $\text{Ann } \pi$, $\pi(a) = \bar{a}$, $\pi(a') = \bar{a}'$, $\pi(a'') = \bar{a}''$ —
 $\vdash \pi((1 - aa')a'') = (\bar{1} - \bar{a}\bar{a}')\bar{a}''$.

Отже, маємо

$$\text{Ann } \pi, \pi(a) = \bar{a}, \pi(a') = \bar{a}', \pi(a'') = \bar{a}'', (\bar{1} - \bar{a}\bar{a}')\bar{a}'' = \bar{1} \vdash \\ \vdash \pi((1 - aa')a'') = \bar{1};$$

$$\text{Ann } \pi, \bar{a} \in \mathcal{T}(\bar{A}), (\exists a)(\pi(a) = \bar{a}), (\exists a')(\pi(a') = \bar{a}') \vdash$$

$$\vdash (\exists a'')(\pi((1 - aa')a'') = \bar{1}) \vdash (\exists a'')(\pi((1 - aa')a'') - \bar{1} = \bar{0}) \vdash$$

$$\vdash (\exists a'')(((1 - aa')a'' = 1) \in \mathcal{T}(A)) \vdash$$

$$\vdash (\exists a'')((1 + ((1 - aa')a'' - 1)) \in \mathcal{U}(A)) \vdash$$

$$\vdash (\exists a'')((1 - aa')a'' \in \mathcal{U}(A)) \vdash$$

$$\vdash (a \in \mathcal{T}(A)) \vdash \bar{a} = \pi(a) = \bar{0},$$

тобто $\text{App}, \bar{a} \in \mathcal{T}(\bar{A}) \vdash \bar{a} = \bar{0}$, звідки за теоремою дедукції отримуємо $\text{App} \vdash (\bar{a} \in \mathcal{T}(\bar{A})) \Rightarrow (\bar{a} = \bar{0})$.

2. Маємо:

$$\begin{aligned} & \text{App}, \mathcal{L}.2, \neg(\bar{a} = \bar{0}), \pi(a) = \bar{a} \vdash \\ & \vdash \text{App}, \mathcal{L}.2, \neg(\pi(a) = \bar{0}) \vdash \\ & \vdash \text{App}, \mathcal{L}.2, \neg(a \in \mathcal{T}) \vdash \text{App}, (a \in \mathcal{U}) \vdash \\ & \vdash (\exists a')(aa' - 1 = 0) \vdash \\ & \vdash (\exists a')(\pi(aa' - 1) = \bar{0}) \vdash \\ & \vdash (\exists a')(\bar{a}\bar{a}' - \bar{1} = \bar{0}) \vdash (\bar{a} \in \mathcal{U}(\bar{A})). \end{aligned}$$

Звідси за теоремою дедукції отримуємо:

$$\text{App}, \mathcal{L}.2 \vdash \neg(\bar{a} = 0) \Rightarrow (\bar{a} \in \mathcal{U}(\bar{A})).$$

3. Із теореми 4 отримуємо, що $\mathcal{L}.3 \Rightarrow L.3$, тому це твердження є наслідком леми 2.6 [3].

Ураховуючи результати статті [2] /твердження I3/ і лему 2.7 [3], отримуємо.

Наслідок 8. Кільце A в елементарному топосі \mathcal{E} слабо локальне тоді і тільки тоді, коли його радикал Джекобсона є ендомаксимальним.

Наслідок 9. Довільне поле в елементарному топосі \mathcal{E} напівпросте в сенсі Джекобсона.

1. Г о л д б л а т т Р. Топосы. Категорный анализ логики. М., 1983.
2. Dupont P. Maximality and primeness of ideals // Séminaire math. // Inst. math. pure a appl. 1988, Vol.1, N 5, P.149-170.
3. Johnstone P.T. Rings, fields and spectra // J. Algebra, 1978, Vol.1, N2, P.238-260.
4. Mulvey C. Intuitionistic algebra and representation of rings // Mem. of the Amer. Math. Soc. 1974, N148, P.3-58.
5. Osius G. Logical and set-theoretical tools in elementary topoi // Lecture Notes of Math. 1975, N 445, P.297-346.

Стаття надійшла до редколегії 14.05.93